

Όποιος κυνηγάει τα πολλά χάνει και τα λίγα

Γράφει ο Γιάννης Τσακπίνης, Απόστρατος Αξιωματικός

Οι παλιές εποχές που έχουν περάσει πριν πολλά χρόνια αφήσανε πολλά διδάγματα, καλά τα περισσότερα και κακά τα λιγότερα, εις τον άνθρωπο όπως ο ίδιος τα έζησε με πολλές στερήσεις στη διατροφή και στη διαβίωσή του.

Από το πρωί μέχρι το βράδυ ήτανε έξω από το σπίτι όλη η οικογένεια για να εργαστεί στα χωράφια της, προκειμένου να εξασφαλίσει μόνο τα απαραίτητα για να διατηρηθεί στη ζωή. Τα μέσα που είχε στη διάθεσή του ήτανε ελάχιστα, αυτοσχέδια, που ο ίδιος κατασκεύαζε με πολλούς κόπους και χρόνο αλλά δεν ήτανε ικανά για περισσότερη πρόοδο. Πέρασανε αρκετά χρόνια για να καλυτερεύσει αισθητά η διαβίωση με την εμφάνιση περισσότερων και καλύτερων μέσων και είχανε την ανάπτυξη που επιθυμούσανε.

Οι εποχές με τα χρόνια περνούσανε και ο άνθρωπος έφθασε στα επιθυμητά οικονομικά του όρια και άρχισε τις προσπάθειες για ένα καλύτερο μέλλον. Ήτανε απαραίτητο να αξιολογεί όλες τις προσπάθειές του για να μην τύχει εμπόδιο μπροστά του και να έρθει πάλι από εκεί που είχε ξεκινήσει. Αρκετοί είχανε επιτυχίες γιατί δεν είχανε βιασύνη να δημιουργηθούν, σε λίγο χρόνο, κάνοντας το καλό τους κουμάντο όπως λέγανε. Οι λίγοι ήτανε εκείνοι που θέλανε να είναι πρωτοπόροι στην πρόοδο αλλά κι οι εκτιμήσεις ήτανε βιαστικές και πέφτανε σε πολλά λάθη στην πρόοδό τους. Προσπαθούσανε πάντα με πονηρούς τρόπους να εισπράξουν χρήματα ακόμα και να κλέψουν αγνοώντας τις συνέπειες που θα είχανε στο περιβάλλον που ζούνε.

Αυτοί που θέλανε την πρόοδο για σιγουριά παίρνανε συνήθως την συμβουλή από τους μεγαλύτερους και τους ηλικιωμένους που είχανε γνώσεις από τα πολλά που είχανε περάσει και τα είχανε δει με τα ίδια τους τα μάτια.

Όταν είχε περάσει ακόμα και η κατοχή ο πατέρας μιας οικογένειας τα αγνόησε όλα και θεώρησε ότι με τον δικό του τρόπο θα αυξήσει τα χρήματα που είχε συγκεντρώσει από τις οικονομίες και ότι θα προβεί σε μεγαλύτερη πρόοδο έναντι των άλλων που πηγαίνανε με τον ρυθμό σιγά – σιγά.

Υπόψη ότι τα παλιά χρόνια οι κάτοικοι της πόλης και των χωριών συνηθίζανε τις γιορτές των Χριστουγέννων να παίζουνε κουμάρι για το καλό του χρόνου όπως λέγανε.

Έτσι πήρε τα χρήματα που είχανε από τις οικονομίες τους εν γνώσει της γυναίκας του και έφυγε για το καφενείο με σκοπό να τα αυξήσουν σε μεγάλο ποσόν για να προβούνε σε αγορές ακινήτων για να πρωτοπορούν έναντι των άλλων. Εκεί πήρε τη θέση του στο τραπέζι μαζί και με άλλους που τον περιμένανε.

Δεν γνωρίζουμε την ολονύχτια εξέλιξη του χαρτοπαιχνιδιού για να την περιγράψουμε αλλά θα πούμε το αποτέλεσμα που είχε το πρωί που είχε τελειώσει και πήγε στο σπίτι του με άδεια την τσέπη του αφού είχε χάσει όλα τα λεφτά του και με κατεβασμένο το κεφάλι από ντροπή προς τη γυναίκα του.

Αφού την ενημέρωσε υπήρξε αναστάτωση μεταξύ τους αλλά εκείνη του είπε: άνδρα μου, όποιος κυνηγάει τα πολλά, χάνει και τα λίγα. Δεν κάναμε μαζί καλή σκέψη. Μας φθάνανε τα λίγα. Τώρα που δεν έχουμε καθόλου είναι καλύτερα; Από σήμερα πάλι από την αρχή να μαζέψουμε χρήματα για να τακτοποιηθούμε. Το πάθημα να μας γίνει μάθημα. Οι χωριανοί είδανε την οικογένεια που δεν είχε όρεξη λόγο των Αγίων Ημερών και ρωτούσανε τι συμβαίνει στους γονείς και στα παιδιά τους. Γρήγορα μάθανε το γεγονός και όλοι τους σφίξανε τις σπατάλες και τα παιχνίδια για να έχουν να περνούν καλά και να έχουν πρόοδο στις οικογένειές τους. Ο χωριανός τους ήτανε η αιτία και είχανε πρόοδο όλοι οι χωριανοί εκτός αυτού που δεν τήρησε την παροιμία ενώ τη γνώριζε από τους γονείς του.

Αυτός ο τρόπος που διάλεξε να γίνει πλούσιος σε μια νύχτα χωρίς να προσφέρει κόπους και ιδρώτα αλλά με χρήματα κόπων άλλων που θα τα στερηθούν στην οικογένειά τους και εκείνος να αποκτήσει πρόοδο και ανάπτυξη στη δική του χωρίς να προσφέρει τίποτα παρά μόνο το παιχνίδι της καταστροφής του.

Αμέσως μετά τις γιορτές ασταμάτητα εργαζότανε όλη η οικογένειά του για να συγκεντρώσει τα χρήματα που είχε ανάγκη και το καφενείο με την τράπουλα ούτε στον ύπνο του δεν ήθελε να τα ξαναδεί.

Οφείλουμε να ενημερώσουμε τους αναγνώστες μας ότι τα άτομα που είχανε συμμετοχή εις το παραπάνω παιχνίδι είναι ορισμένα σήμερα στη ζωή και ένα από αυτά μας ενημέρωσε με λεπτομέρεια χωρίς να θέλει να τα ονομάσει και ότι από τότε έγινε παράδειγμα στους χωριανούς να απέχουν από το κουμάρι των εορτών.

Τα χρόνια όμως προχωρούσανε και φθάσαμε σε νεότερη εποχή που η παροιμία πήρε αύξηση στις γιορτές των Χριστουγέννων και έφερνε αρκετά δυσάρεστα αποτελέσματα παρά την αυστηρή απαγόρευση για τον λόγο ότι πολλές οικογένειες τις Άγιες Ημέρες των εορτών μένουν χωρίς τα απαραίτητα αγαθά τους για να περάσουν χαρούμενες γιορτές. Θα τελειώσουμε με ένα ακόμα πολύ δυσάρεστο γεγονός που συνέβη πριν από χρόνια σε κάτοικο της πόλης μας που κάθισε την παραμονή της πρωτοχρονιάς με την παρέα του στο τραπέζι με την πράσινη τσόχα σε ιδιαίτερο διαμορφωμένο χώρο ενός καφενείου. Το κουμάρι άρχισε ομαλά με ανεβοκατεβάσματα όλων στο κέρδος και στο χάσιμο. Μετά τα μεσάνυχτα του ενός το γούρι όπως λέγανε χάθηκε και έχασε όλα τα χρήματά του οπότε έπρεπε να μην ξαναπαίξει. Όμως που ήθελε να πάρει πίσω τα αρκετά που είχε χάσει τους είπε: Πουλάω το σπίτι μου για να συνεχίσω. Αυτός που είχε τα πολλά κέρδη το αγόρασε με υπογραφές σε ένα πρόχειρο συμφωνητικό και αμέσως είχε συμμετοχή. Μέχρι το πρωί πάλεψε με διάφορες πονηριές μήπως πάρει τα χρήματα και το σπίτι του πίσω αλλά τα έχασε όλα.

Γύρισε στο σπίτι του χωρίς να πει στην οικογένειά του αυτό που συνέβη. Είχε πει στον αγοραστή να το κρατήσει μυστικό και ότι θα πληρώνει το ενοίκιο που θα μένει. Όμως αυτό δεν κράτησε πολύ και το έμαθε η οικογένειά του αλλά από εκεί και μετά δεν μάθαμε την εξέλιξή τους.

Σήμερα όλοι οι ηλικιωμένοι έχουν υποχρέωση να ενημερώνουν τους νέους με όποιον τρόπο μπορούν γραπτώς ή προφορικώς για να μάθουν τι έχει συμβεί παλαιότερα και έχουν επιφέρει καταστροφές στη δημιουργία τους για να παραδειγματίζονται εφόσον το επιθυμούν για να έχουν επιτυχίες σε όλη τη ζωή τους. Όποιος κυνηγάει τα πολλά χάνει και τα λίγα.